

ν νοῦν: Βρίσκεται σὲ ἄββελίωμα. Συνών. φρ. εἶναι ἄββε-
λος, ἔχει ἀφρημαῖα. 2) Ἀθυμία, ἀποθάρρυνσις.

ἄββελίρω Ζάκ. — ΔΓουζέλ. Χάσ. 38.

Ἰταλ. *avvilire* = ἐξευτελίζω, ταπεινῶ, ἀποθαρρύνω.

Μετρ. ἀποθαρρύνω τινά, προξενῶ σύγχυσιν καὶ ταρα-
ν εἰς τινά: Ἄσμ.

Εὐθύς εὐθύς δὲν ἄρπαξα ἀφ' τὸ σκοινὶ τὸ κρίας
καὶ δὲν τοὺς ἄββελίωσα καλοὺς κακοὺς μὲ μίας;

Γουζέλ. ἔνθ' ἄν. Ἀμτβ. ἀποθαρρύνομαι, ἀποκαρδιοῦμαι,
θυμῶ.

ἄββεντώρος ὁ, Ζάκ. Κεφαλλ. Λευκ. Παξ.

Ἰταλ. *avventore*.

1) Πελάτης Ζάκ. Κεφαλλ. Λευκ. Παξ. 2) Θηλ.
ἄββεντώρα μεταφ. φίλη, ἑταίρα Κεφαλλ. Παξ.

ἄββερίτω Κεφαλλ.

Ἰταλ. *avvertire*.

Ἀγγέλλω, εἰδοποιῶ. Συνών. ἄββιζάρω 1.

ἄββια ἐπίρρ. Κάρπ.

Προστ. τοῦ Ἰταλ. ρ. *avviare* ἢ τὸ *ek via*.

Ἄγε, ἐμπρός, ἐπὶ παρακελεύσεως: Ἄσμ.

Ἀββία, παλληκάριον, ἃν εἴστε Χριστιανοί,
μὴν μᾶσε πάρον σκλάους οἱ Ἀγαρηνοί.

ἄββιζαδῶρος ὁ, Ζάκ.

Ἰταλ. *avvisatore*. Διὰ τὸ δ ἀντὶ τοῦ τ πβ. ἄβαν-
τζαδῶρος.

Κήρυξ δημόσιος προαναγγέλλων καὶ ἀποτρέπων ἀπὸ
τῶν ἀπαγορευομένων ὑπὸ τοῦ νόμου πράξεων.

ἄββιζαμέντο τό, Κρήτ. Νάξ. ἄββιζαμέντο Σίφν. κ.ά.

Ἰταλ. *avvisamento* = ἀγγελία.

1) Εἰδήσις, ἀγγελία Νάξ. 2) Καταγγελία Σίφν.:
Δώσανε ἄββιζαμέντο. 2) Παραγγελία, προσταγή Κρήτ.
3) Συμβουλή Νάξ.

ἄββιζάρισι ἡ, Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Ἐκ τοῦ ρ. ἄββιζάρω κατ' ἀναλογ. τῶν παραγομέ-
νων ἐκ τῶν εἰς -ίζω ρ.

Νουθεσία, συμβουλή: Δὲ χρειάζεται ἄββιζάρισι 'ς εὐτό.
Δὲ θέλω τὸ ἄββιζάρισές σας, ὅτι κόβγει ἡ κεφαλὴ μου κεῖνο
θὰ κάνω. Πβ. ἄββιζάρισμα 2, ἄββιζαρισμός.

ἄββιζάρισμα τό, Ζάκ. Κέρκ. Κεφαλλ. Νάξ. (Ἀπύ-
ρανθ.) Παξ. κ.ά.

Ἐκ τοῦ ρ. ἄββιζάρω κατ' ἀναλογ. τῶν παραγομέ-
νων ἐκ τῶν εἰς -ίζω ρ.

1) Εἰδοποιήσις, ἀγγελία Ζάκ. Κέρκ. Κεφαλλ. Παξ.
κ.ά.: Τοῦ 'στεῖλα ἄββιζάρισμα πῶς θὲ νά 'ρθῶ Ζάκ. "Υστερ'
ἀπὸ τὸ ἄββιζάρισμα λέω πῶς θὲ νά 'ρθῶ Παξ. 2) Συμ-
βουλή, νουθεσία Νάξ. (Ἀπύρανθ.): Τέθρια παιδιὰ θέν' ἄββι-
ζάρισμα ὅλη ἀὴν ὦρα. Χίλια ἄββιζαρίσματα νὰ τοῦ κάνη
κάνεις κ' εὐτοννοῦ ὁ ἴδιος εἶναι. Δὲ μὲ πιάνουν ἄββιζαρί-
σματα μένα. Πβ. ἄββιζάρισι.

ἄββιζαρισμός ὁ, Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Ἐκ τοῦ ρ. ἄββιζάρω κατ' ἀναλογ. τῶν παραγομέ-
νων ἐκ τῶν εἰς -ίζω ρ.

Νουθεσία, συμβουλή: Εἶδ' ἄββιζαρισμός ἐδὰ πλὴρ ἦτον
εὐτός! Τ' ἄββιζαρισμοῦ ποῦ σοῦ 'καμα πέρ'σι 'ν' ἡ γνῶσι
ποῦ 'βαλες. "Ἠπιασε τόπο ὁ ἄββιζαρισμός. Πβ. ἄββιζά-
ρισι, ἄββιζάρισμα 2.

ἄββιζαριστής ὁ, Νάξ. (Ἀπύρανθ.) Θηλ. ἄββιζα-
ρίστρα Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Ἐκ τοῦ ρ. ἄββιζάρω.

Ὁ δίδων συμβουλὰς: Τὸν ἄββιζαριστὴ κάνει κ' εὐτός,
ἀφοῦ δὲν ἤξερει εἶδα τοῦ 'ίνεται.

ἄββιζάριστος ἐπίθ. Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Ἐκ τοῦ ρ. ἄββιζάρω τοῦ ἀρκτικοῦ α προσλαβόντος
σημ. στερήσεως διὰ τοῦ ἀναβιβασμοῦ τοῦ τόνου. Πβ. ἀ-
στερητ. 2 β.

Ὁ μὴ λαβὼν συμβουλὰς, ὁ μὴ νουθετηθεὶς: Ἀββιζά-
ριστο μ' ἔχετε καὶ δὲν ἤξερα εἶδα νὰ τσῆ πῶ. Ἀββιζάριστο
τὸν ἔχον (ἔχουν).

ἄββιζαριστράκι τό, Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Ὑποκορ. τοῦ ἄββιζαριστῆς - ἄββιζαρίστρα.

Μικρὸν παιδίον δίδον συμβουλὰς.

ἄββιζάρω σύνθη. ἄββιζάρω Κίμωλ. ἄββιζέρονω
Κρήτ. Νάξ. (Ἀπύρανθ.) ἄββιζέρονω Κρήτ.

Ἐκ τοῦ Ἰταλ. *avvisare* = γνωστοποιῶ, ἀναγγέλλω, ἤδη
μεσιν. Πβ. Γαδάρου διηγ. στ. 410 (ἔκδ. Wagner σ. 136)
«νὰ σ' ἄββιζάρω τίποτες ἦρθα γυρεύντάς σε».

1) Καθιστῶ τι γνωστόν, ἀγγέλλω, εἰδοποιῶ Ζάκ. Κέρκ.
Κεφαλλ. Κίμωλ. Κρήτ. Κύπρ. Νάξ. Παξ. Πελοπν. (Λακων.
Μάν.) κ.ά.: Τοῦ ἄββιζάρα νὰ 'ρθῇ νὰ πάρη καὶ Μάν. Νὰ μὲ
'ββιζάρης πότε θὰ βγάλουνε λάδι Κίμωλ. Θὰ τὸν ἄββιζάρω
'γὼ νὰ μᾶς περιμένῃ Κέρκ. Τὸν ἄββιζάρα πῶς θὰ πάω Κρήτ.
Τὸν ἄββιζάρισα νὰ μὴν ἔρθῃ Κέρκ. Ἀββιζάρε νὰ φύγῃ
Λακων. Ἀββιζαρίστηκε πῶς θὰ περάσουνε ἀπόκεια Κέρκ.
Εἶναι ἄββιζαρισμένες νὰ πάνε αὔριο τ' ἀποταχὰ 'ς τὸ πλύμα
αὐτόθ. || Ἄσμ.

Βγάνουν ἀνθρώπους γλήγορους 'ς τσοὶ ρίζες κι ἄββιζέρονουν
Κρήτ.

Ξέρω το τῶαι γνωρίζω το τῶαι θεν-νὰ τ' ἄββιζάρω
'ς τὸν παντοκράτορα Θεὸν ἐτῶεθ θεν-νὰ σὲ πάρω

Κύπρ. Συνών. ἄββερίτω. 2) Παραγγέλλων ἐκ τῶν
προτέρων προκαταλαμβάνω τι, προεξασφαλίζω Αἰγίν.
Κέως Πελοπν. (Μάν.) κ.ά.: Γνωμ. Τὸν παπᾶ καὶ τὸν κουμ-
πάρο ἀποβραδὺς τοὺς ἄββιζάρουν (δηλ. διὰ νὰ μὴ εὑρε-
θοῦν ἀπνησχολημένοι εἰς ἄλλα καθήκοντα, καθ' ἣν ὦραν
τοὺς χρειάζεται τις) Αἰγίν. Συνών. *καπαρρώνω*. 2)

Παραγγέλλω, προστάζω Ἠπ. Κρήτ.: "Ὅταν τοὺς ἄββιζά-
ριτι, δὲ ζυγώνουν Ἠπ. Τὸν ἄββιζάρα νὰ μὴ δώσῃ τὸ νοίκι
Κρήτ. 3) Προτρέπω, νουθετῶ, συμβουλεύω Νάξ.
(Ἀπύρανθ. Δαμαρ. Τρίποδ.) Πελοπν. (Λακων.): Τὸν ἄββι-
ζάρανε κ' ἠπήαινε 'ς τὴν ἐξοχὴ ποῦ εἶχανε πάει οἱ γονοὶ του
Δαμαρ. Ἡ ἄββιζάρις τονε ἢ δὲν τὸν ἄββιζάρις τὸ ἴδιο κάνει
'Ἀπύρανθ. Ἀββιζάρουν δηνε, μὰ δὲ γροικᾶ αὐτόθ. Ἐββιζερνά
σε, μὰ δὲ μοῦ 'κονες αὐτόθ. Ἐὼ τὰ 'χ' ἄββιζαρισμένα τὰ
παιδιά μου καὶ κάθονδαι φρένιμα αὐτόθ.

ἄββίζο τό, Ζάκ. Κεφαλλ. Κρήτ. Κυκλ. Παξ. Πελοπν.
(Καλάβρυτ. Τρίκκ. Τριφυλ.) κ.ά. ἄββίζου Λέσβ.

